

Verordening Individuele Verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch 2012

INHOUDSOPGAVE

Verordening individuele verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch 2012

HOOFDSTUK 1	BEGRIPSBEPALINGEN	3
Artikel 1 Begripsbepalingen		
HOOFDSTUK 2	HOE TE KOMEN TOT DE TE BEREIKEN RESULTATEN	5
Artikel 2 Scheiding aanmelding en aanvraag		
Artikel 3 Aanmelding voor een gesprek		
Artikel 4 Het gesprek		
Artikel 5 Het verslag van het gesprek		
HOOFDSTUK 3	DE AANVRAAG VAN EEN INDIVIDUELE VOORZIENING	6
Artikel 6 De aanvraag		
Artikel 7 Soorten van individuele Wmo voorzieningen		
Artikel 8 Beoordeling / het maken van een afweging		
Artikel 9 Specifieke voorwaarden, beperkingen en weigeringsgronden		
HOOFDSTUK 4	VORM VAN DE TE VERSTREKKEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN	7
Artikel 10 Keuzevrijheid		
Artikel 11 Voorziening in natura		
Artikel 12 Financiële tegemoetkoming		
Artikel 13 Persoonsgebonden budget		
Artikel 14 Eigen bijdrage		
HOOFDSTUK 5	HULP BIJ HET HUISHOUDEN	9
Artikel 15 De te bereiken resultaten t.a.v. het voeren van een huishouden		
Artikel 16 Vormen van hulp bij het huishouden		
Artikel 17 Aanspraak op de voorziening		
Artikel 18 Gebruikelijke zorg		
Artikel 19 Algemeen gebruikelijk en hulp bij het huishouden		
Artikel 20 De omvang van de individuele voorziening hulp bij het huishouden		
Artikel 21 Hulp bij het huishouden in natura		
Artikel 22 Persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden		
HOOFDSTUK 6	WOONVOORZIENINGEN	11
Artikel 23 De te bereiken resultaten ten aanzien van woonvoorzieningen		
Artikel 24 Vormen van woonvoorzieningen		
Artikel 25 Aanspraak op de voorziening		
Artikel 26 Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen		
Artikel 27 Soorten individuele woonvoorzieningen		
Artikel 28 Primaat van verhuizing		
Artikel 29 Uitsluitingen		
Artikel 30 Hoofdverblijf		
Artikel 31 Beperkingen		
HOOFDSTUK 7	VERPLAATSEN MET EEN VERVOERMIDDEL	14
Artikel 32 De te bereiken resultaten van het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel		
Artikel 33 Vormen van vervoersvoorzieningen		
Artikel 34 Soorten vervoersvoorzieningen		
Artikel 35 Aanspraak op een voorziening / primaat collectief (regio)taxivervoer		
Artikel 36 Algemeen gebruikelijk en vervoersvoorzieningen		
Artikel 37 Inkomensgrenzen financiële tegemoetkomingen vervoersvoorzieningen		
HOOFDSTUK 8	VERPLAATSEN IN EN ROND DE WONING	16
Artikel 38 De te bereiken resultaten van het zich verplaatsen in en om de woning		
Artikel 39 Vormen van rolstoelvoorzieningen		
Artikel 40 Algemeen gebruikelijk en transportrolstoel		
Artikel 41 Aanspraak op een rolstoelvoorziening		
HOOFDSTUK 9	PROCEDUREBEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES EN BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING	17
Artikel 42 Beslistermijn		
Artikel 43 Inlichtingen en onderzoek		
Artikel 44 Extern advies		
Artikel 45 Wijzigingen in de situatie		
Artikel 46 Intrekking van een voorziening		
Artikel 47 Terugvordering		
HOOFDSTUK 10	SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN	19
Artikel 48 Besluit en beleidsregels		
Artikel 49 Hardheidsclausule		
Artikel 50 Onvoorziene gevallen		
Artikel 51 Indexering		
Artikel 52 Evaluatie		
Artikel 53 Intrekking bestaande verordening		
Artikel 54 Citeerartikel		
Artikel 55 Inwerkingtreding		

A

HOOFDSTUK 1 BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop gebaseerde nadere regelgeving wordt verstaan onder:

- a. *wet*: Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo).
- b. *financieel besluit*: het besluit individuele verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch waarin door het college (jaarlijks) nadere regels worden gesteld ten aanzien van de voorwaarden waaronder een voorziening wordt verstrekt en de bijbehorende financiële bedragen.
- c. *beleidsregels Wmo*: door het college vastgestelde (uitvoerings)richtlijnen individuele verstrekkingen Wmo.
- d. *college*: burgemeester en wethouders van 's-Hertogenbosch.
- e. *compensatieplicht*: De plicht van het college aan personen met een beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem te helpen om zo zelfstandig mogelijk te leven en goed mee te kunnen doen in de maatschappij. Hiertoe regelt het college voorzieningen om hen op aanvaardbare wijze in staat te stellen een huishouden te voeren, zich te verplaatsen in en om de woning, zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.
- f. *zelfredzaamheid*: het lichamelijke, verstandelijke, geestelijke of financiële vermogen om zelf voorzieningen te treffen die deelname aan het maatschappelijk verkeer mogelijk maken.
- g. *psychosociaal probleem*: een situatie van verlies van zelfstandigheid en, met name, een gebrek aan mogelijkheden tot deelname aan het maatschappelijk verkeer, veroorzaakt door belemmeringen die iemand ondervindt in zijn relatie met anderen, met zijn sociale omgeving.
- h. *aanmelding*: de mededeling van een aanvrager aan het college dat hij beperkingen ondervindt op grond waarvan hij verzoekt een afspraak te maken voor een gesprek.
- i. *gesprek*: het eerste contact na een melding waarin met degene die maatschappelijke ondersteuning zoekt zijn gehele situatie wordt geïnventariseerd m.b.t. de beperkingen en de gevolgen daarvan, de te bereiken resultaten, en de te kiezen oplossingen. Uitgangspunt hierbij is dat iedereen zo veel mogelijk voor zichzelf en voor elkaar moet zorgen. Dat betekent dat iedereen die hulp of zorg nodig heeft, dat eerst moet vragen aan familieleden en vrienden. Vervolgens wordt bekeken of een voorliggende voorziening of algemeen gebruikelijke voorziening compensatie kan bieden. Daarna is er de toets of een algemene of collectieve voorziening een oplossing biedt. Indien ook dit niet aan de orde is dan wordt een individuele voorziening getroffen.
- j. *aanvraag*: het verzoek om in aanmerking te komen voor één of meerdere voorzieningen om een resultaat te bereiken in het kader van deze verordening.
- k. *aanvrager*: een persoon als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder g, onderdeel 5 en 6 van de wet, die een Wmo-voorziening aanvraagt.
- l. *Mantelzorger*: degene die mantelzorg verleent als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder b van de wet.
- m. *voorliggende voorziening*: een voorziening die normaal in de maatschappij aanwezig en beschikbaar is en bedoeld voor iedereen die daar behoefte aan heeft.
- n. *wettelijk voorliggende voorziening*: een voorziening op grond van een wettelijke bepaling anders dan ingevolge de wet Wmo, waarmee het resultaat geheel of gedeeltelijk bereikt kan worden. Bijvoorbeeld voorzieningen die de aanvrager kan verkrijgen op grond van de Zorgverzekeringswet (ZVW) of Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten.
- o. *algemeen gebruikelijke voorziening*: een voorziening die niet speciaal bedoeld is voor mensen met een beperking, dus ook door anderen gebruikt wordt, algemeen verkrijgbaar is en niet – aanzienlijk – duurder is dan vergelijkbare producten. Bijvoorbeeld een verhoogd toilet of thermostatische kraan.
- p. *algemene voorziening*: een (voorliggende) voorziening die voor iedereen op eenvoudige wijze te verkrijgen of te gebruiken is en een adequate oplossing biedt voor de beperkingen die een persoon ondervindt. Bijvoorbeeld kinderopvang.
- q. *collectieve (Wmo) voorziening*: dit is een Wmo-voorziening waar verschillende mensen tegelijk gebruik van maken. Het college verstrekt de voorziening wel per persoon. Een voorbeeld is het collectieve (regiotaxi)vervoer.

r. *individuele (Wmo) voorziening*: een voorziening die individueel door het college wordt aangeboden en waarop alle regels van de Wmo van toepassing zijn. Bijvoorbeeld een rolstoel, scootmobiel of traplift.

s. *transportrolstoel*: een rolstoel voor kort dan wel incidenteel gebruik om mensen met verminderde mobiliteit of onvoldoende uithoudingsvermogen te verplaatsen en die gedurende het grootste deel van de dag, niet wordt gebruikt als verblijfsrolstoel.

t. *eigen bijdrage in de kosten*: door het college vast te stellen bijdrage, die bij de verstrekking van een voorziening in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget voor rekening van de aanvrager komt.

u. *voorziening in natura*: een voorziening bijvoorbeeld verstrekt in de vorm van bruikleen, eigendom of door de gemeente ingekochte hulp bij het huishouden.

v. *persoonsgebonden budget (Pgb)*: geldbedrag waarmee de aanvrager een of meer aan hem te verlenen voorzieningen kan verwerven en waarop de in deze verordening en het Besluit individuele verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch te stellen regels van toepassing zijn. Onder het persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden valt tevens de financiële vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964.

w. *vergelijkbaar en toereikend persoonsgebonden budget*: de aanvrager moet vergelijkbare ondersteuning kunnen inkopen als de aanvrager die kiest voor zorg in natura. Toereikend betekent dat de aanvrager minimaal moet kunnen voldoen aan de wettelijke verplichtingen, zoals het minimumloon.

x. *budgethouder*: persoon aan wie als gevolg van deze verordening een persoonsgebonden budget is toegekend en die aan het college verantwoording over de besteding van het persoonsgebonden budget verschuldigd is.

y. *financiële tegemoetkoming*: tegemoetkoming in de kosten van een voorziening welke ook kan worden afgestemd op het inkomen van de aanvrager en zijn echtgenoot.

z. *huisgenoot*: iedere meerderjarige met wie de aanvrager duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont, tenzij sprake is van een commerciële relatie.

zz. *gebruikelijke zorg*: de zorg die op het gebied van het voeren van hulp bij het huishouden voor alle leden van een leefeenheid als algemeen aanvaardbaar wordt beschouwd. Als in een leefeenheid meerdere meerderjarige personen wonen, hebben zij gezamenlijk de taak al het zich voordoende huishoudelijke werk te verrichten. Zij zijn zelf verantwoordelijk voor de verdeling en dit uitgangspunt heeft een verplichtend karakter. Een leefeenheid is een eenheid bestaande uit gehuwden die al dan niet tezamen met één of meer ongehuwden duurzaam een huishouden voeren, dan wel bestaande uit een ongehuwde meerderjarige die met één of meer minderjarige ongehuwden duurzaam een huishouden voert. Onder gehuwden worden hierbij ook verstaan ongehuwd samenwonenden en andere volwassenen die met elkaar en/of met kinderen samenwonen.

zzz. *toepasselijke bijstandsnorm*: de voor de aanvrager, en ingeval van een partner de voor hen toepasselijke norm als genoemd in paragraaf 3.2 van de Wet werk en bijstand verhoogd met de in artikel 25 tweede lid van die wet bedoelde maximale toeslag. Het netto inkomen van de aanvrager wordt vergeleken met de voor hem toepasselijke bijstandsnorm. Dit is van belang voor de berekening van de aanspraak op hulp bij het huishouden < 3 uur, vervoersvoorzieningen en een transportrolstoel. Bij kinderen jonger dan 18 jaar wordt uitgegaan van het netto inkomen van de (pleeg)ouder(s).

HOOFDSTUK 2 HOE TE KOMEN TOT DE TE BEREIKEN RESULTATEN

In artikel 4 van de wet Wmo is de verplichting voor het college opgenomen om personen met een beperking, een chronisch psychisch of een psychosociaal probleem te helpen om zo zelfstandig mogelijk te leven en goed mee te kunnen doen in de maatschappij. Hiertoe moeten voorzieningen worden getroffen om hen in staat te stellen:

a. een huishouden te voeren, b. zich te verplaatsen in en om de woning, c. zich lokaal te verplaatsen per vervoermiddel en d. medemensen te ontmoeten en op basis daarvan sociale verbanden aan te gaan.

In dit hoofdstuk 2 de proceduregang om tot deze resultaten te komen.

Artikel 2. Scheiding aanmelding en aanvraag

1. Aan een aanvraag voor een individuele voorziening Wmo (ex artikel 1, lid 1 aanhef en onder g sub 6 van de wet) gaat een aanmelding voor een gesprek vooraf indien:
 - de aanvraag afkomstig is van een persoon die nog niet eerder een aanvraag in het kader van de Wmo heeft gedaan;
 - de aanvraag afkomstig is van een persoon die al eerder een gesprek heeft gevoerd, maar waarbij sprake is van gewijzigde omstandigheden of gewijzigde te bereiken resultaten;
 - de aanvrager of het college daarom verzoekt.
2. Indien de aanvrager aangeeft direct een aanvraag in te willen dienen of ook zonder gesprek een voorziening zou kunnen worden verleend vervalt het gestelde in het eerste lid.

Artikel 3. Aanmelding voor een gesprek

Een aanmelding voor een gesprek kan schriftelijk, telefonisch, mondeling of elektronisch worden gedaan bij het Wmo-loket door of namens de aanvrager die behoefte heeft aan compensatie ten behoeve van het bevorderen van zijn deelname aan het maatschappelijk verkeer en het zelfstandig functioneren.

Artikel 4. Het gesprek

1. Bij het voeren van het gesprek zal de International Classification of Functions, Disabilities and Health (ICF classificatie) als basis voor het begrippenkader worden gehanteerd.
2. Als de belanghebbende een mantelzorger is, wordt met de mantelzorger en zo mogelijk en noodzakelijk met de verzorgde geïnventariseerd welke problemen er bestaan bij de uitvoering van mantelzorg.

Artikel 5. Het verslag van het gesprek

1. Het gesprek kan worden afgesloten met een verslag.
2. Het verslag van het gesprek bevat in ieder geval:
 - a. Een omschrijving van de beperking, het chronisch psychisch probleem en/of het psychosociaal probleem zoals ervaren door de aanvrager;
 - b. De mogelijkheden die de aanvrager heeft ondanks dit probleem;
 - c. De belemmeringen die de aanvrager ondervindt vanwege dit probleem;
 - d. De resultaten die de aanvrager wil bereiken op het gebied van het voeren van een huishouden, het verplaatsen in en om de woning, het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en het ontmoeten van medemensen om sociale verbanden aan te kunnen gaan;
 - e. Hetgeen de aanvrager inmiddels zelf heeft gedaan om bestaande problemen op te lossen;
 - f. De mogelijkheden die de aanvrager nog heeft om oplossingen te bewerkstelligen door middel van al dan niet wettelijk voorliggende voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorzieningen, algemene voorzieningen of collectieve voorzieningen;
 - g. De individuele voorzieningen die uiteindelijk nodig zijn om de geformuleerde doelstellingen te bereiken;
 - h. Een samenvatting van gemaakte afspraken.

3. Na het voeren van een gesprek kan een aanvraag voor een individuele voorziening ex artikel 1, lid 1 aanhef en onder g sub 6 van de wet aan de orde zijn.

HOOFDSTUK 3 DE AANVRAAG VAN EEN INDIVIDUELE VOORZIENING

Artikel 6. De aanvraag

Een aanvraag van een individuele voorziening kan schriftelijk of mondeling, waaronder telefonisch, plaatsvinden indien het een wijziging van een bestaande voorziening betreft. Een door de aanvrager ondertekend gespreksverslag en een door de aanvrager ondertekend aanvraagformulier worden als aanvraag beschouwd.

Artikel 7. Soorten van individuele Wmo voorzieningen

Een individuele voorziening kan bestaan uit hulp bij het huishouden, woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen om zich lokaal te kunnen verplaatsen en rolstoelvoorzieningen om zich in en rond de woning te verplaatsen.

Artikel 8. Beoordeling/ het maken van een afweging

Bij het beoordelen van de noodzakelijke compensatie neemt het college het verslag van het gesprek, indien aanwezig als uitgangspunt. Het college gaat uit van de persoonskenmerken en behoeften van de aanvrager waaronder verandering van woning in verband met wijziging van leefsituatie. Daarbij zal onderzoek gedaan worden naar de noodzaak en mogelijkheid tot leveren van maatwerk ten aanzien van het te bereiken resultaat. Alle wettelijke, voorliggende, algemeen gebruikelijke, en collectieve voorzieningen die beschikbaar en bruikbaar zijn, worden - voor zover die niet tot een oplossing hebben geleid in het gesprek, of voor zover geen gesprek heeft plaatsgevonden - eerst beoordeeld.

Artikel 9. Specifieke voorwaarden, beperkingen en weigeringsgronden individuele voorzieningen

1. Een individuele voorziening kan slechts worden toegekend voor zover:
 - a. deze langdurig noodzakelijk is om de beperkingen op het gebied van het voeren van het huishouden, het verplaatsen in en om de woning, het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en bij het ontmoeten van medemensen en op basis daarvan sociale verbanden aangaan op te heffen of te verminderen.
In uitzondering op hetgeen hierboven is gesteld, kan een voorziening voor kortdurende noodzaak worden toegekend als het gaat om kortdurende hulp bij het huishouden;
 - b. deze, naar objectieve maatstaven gemeten, als de goedkoopst compenserende voorziening kan worden aangemerkt;
 - c. deze in overwegende mate op het individu is gericht
2. Geen voorziening wordt toegekend:
 - a. indien deze voorziening algemeen gebruikelijk is;
 - b. indien de aanvrager niet woonachtig is of geen woonplaats heeft in de gemeente 's-Hertogenbosch;
 - c. voor zover er aan de zijde van de aanvrager geen sprake is van aantoonbare meerkosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan het optreden van de beperkingen waarvoor de voorziening wordt aangevraagd;
 - d. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de aanvrager voorafgaand aan het moment van aanvragen of beschikken heeft gemaakt en waarvan het college niet meer kan nagaan of deze voorziening noodzakelijk was en als goedkoopst compenserend is aan te merken;
 - e. indien een voorziening als die waarop de aanvraag betrekking heeft reeds in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling is verstrekt en daarvan de normale afschrijvingstermijn nog niet is verstreken, tenzij de eerder vergoede of verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de aanvrager zijn toe te rekenen;

- f. voor zover op grond van enige andere wettelijke regeling aanspraak op de voorziening bestaat;
- g. Het college kan de gevraagde voorzieningen in ieder geval weigeren als een soortgelijke voorziening eerder verstrekt is en de voorziening geheel of gedeeltelijk verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die aan de aanvrager zijn toe te rekenen.

HOOFDSTUK 4 VORM VAN DE TE VERSTREKKEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 10. Keuzevrijheid

1. De te treffen individuele voorzieningen kunnen door het college verstrekt worden
 - a. in natura
 - b. als financiële tegemoetkoming
 - c. als persoonsgebonden budget
2. Het college stelt vast in welke situaties de wettelijke keuzevrijheid tussen een voorziening in natura en een persoonsgebonden budget niet wordt geboden aan de hand van in het financieel besluit neergelegde criteria;
3. Het college informeert aanvragers vooraf in duidelijke en begrijpelijke bewoordingen over de gevolgen van de keuze voor een individuele voorziening in natura, een persoonsgebonden budget, of een financiële tegemoetkoming.

Artikel 11. Voorziening in natura

Indien de aanvrager heeft gekozen voor een individuele voorziening in natura, dan wordt hem deze voorziening namens het college verstrekt. Een bruikleenovereenkomst, huurovereenkomst of dienstverleningsovereenkomst tussen de leverancier en de aanvrager is meestal van toepassing.

In de beschikking naar de aanvrager wordt in ieder geval vastgelegd: wat de te treffen voorziening is en inhoudt, hoe lang deze wordt verstrekt, hoe de voorziening wordt verstrekt en wat de voorwaarden zijn die aan de verstrekking zijn verbonden.

Artikel 12. Financiële tegemoetkoming

Bij verstrekking van een financiële tegemoetkoming worden de toepasselijke voorwaarden zoals genoemd in het financieel besluit in de beschikking opgenomen.

Artikel 13. Persoonsgebonden budget

1. Op het persoonsgebonden budget zoals genoemd in artikel 6 van de wet, zijn de volgende voorwaarden van toepassing:
 - a. een persoonsgebonden budget wordt alleen verstrekt ten aanzien van individuele voorzieningen;
 - b. het persoonsgebonden budget is vergelijkbaar en toereikend met een voorziening in natura;
 - c. het college legt in het financieel besluit vast in welke situaties sprake is van overwegende bezwaren zodat er geen persoonsgebonden budget verstrekt wordt
 - d. de omvang van het persoonsgebonden budget is de tegenwaarde van de in de desbetreffende situatie goedkoopst compenserende te verstrekken voorziening in natura, indien nodig aangevuld met een vergoeding voor instandhoudingskosten, zoals vastgelegd in het financieel besluit;
 - e. de wijze waarop het persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, wordt vastgelegd in het financieel besluit.
2. De toekenning van het te verstrekken persoonsgebonden budget, de omvang, de looptijd en de voorwaarden worden bij beschikking vastgesteld.
3. Na verzending van de beschikking wordt het persoonsgebonden budget ter beschikking gesteld door directe storting op de rekening van de aanvrager (hulp bij het huishouden) of

door storting op de rekening van de aanvrager nadat deze heeft aangetoond dat het is besteed voor het betreffende doel.

4. Na betaling van het persoonsgebonden budget controleert het college achteraf of het verstrekte persoonsgebonden budget besteed is aan het doel waarvoor het verstrekt is. Aan de budgethouder worden daarvoor alleen de noodzakelijke stukken, zoals genoemd in het financieel besluit gevraagd te verstrekken.
5. Na ontvangst van de in het vorige lid bedoelde bescheiden wordt door het college beoordeeld of er aanleiding bestaat het persoonsgebonden budget geheel of ten dele terug te vorderen of te verrekenen.

Artikel 14. Eigen bijdrage

Bij het verstrekken van individuele voorzieningen hulp bij het huishouden, roerende en losse woonvoorzieningen, woningaanpassingen, scootmobielen en overige vervoersvoorzieningen is de aanvrager een eigen bijdrage verschuldigd. Het college legt in het financieel besluit de omvang van deze eigen bijdrage vast met inachtneming van het Besluit maatschappelijke ondersteuning (Algemene Maatregel van Bestuur).

HOOFDSTUK 5 HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 15. De te bereiken resultaten t.a.v. het voeren van een huishouden

De te bereiken resultaten ten aanzien van het voeren van een huishouden zijn:

- a. het kunnen wonen in een huis dat schoon is. Dit geldt ten aanzien van de woonkamer, slaapkamer(s), keuken en sanitaire ruimte;
- b. het voorzien zijn van de dagelijks benodigde hoeveelheid voedsel voor maaltijden en andere momenten waarop iets genuttigd wordt, evenals toiletartikelen en schoonmaak artikelen. Ook de noodzakelijke bereiding van maaltijden kan hieronder vallen;
- c. het aanwezig zijn van gewassen, al dan niet gestreken en zo nodig opgevouwen of opgehangen kleding;
- d. de dagelijkse gebruikelijke zorg voor in het huishouden aanwezige gezonde minderjarige kinderen

Artikel 16. Vormen van hulp bij het huishouden

De door het college, ter compensatie van beperkingen ten gevolge van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) bij het voeren van een huishouden, te verstrekken voorziening kan bestaan uit:

- a. verwijzing naar een aanwezige en bruikbare algemene voorziening zoals een boodschappenservice, maaltijdvoorziening, vrijwillige thuishulp van welzijnsonderneming, kinderopvang danwel collectieve voorziening zoals een was-en strijkservice;
- b. hulp bij het huishouden in natura; dat wil zeggen huishoudelijke hulp door een door het college gecontracteerde zorgaanbieder. Het college draagt er zorg voor dat op de persoon die de voorziening in natura ontvangt, geen werkgevers- of opdrachtgeversverplichtingen komen te rusten;
- c. een persoonsgebonden budget waaronder de vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid van de Wet op de loonbelasting 1964

Artikel 17. Aanspraak op de voorziening

1. Een aanvrager kan naar de in artikel 16 onder a. vermelde voorziening worden verwezen indien:
 - a. aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) of
 - b. problemen bij het uitvoeren van de mantelzorg het zelf uitvoeren van één of meer huishoudelijke taken onmogelijk maken en de algemene of collectieve hulp bij het huishouden dit adequaat kan oplossen
2. Een aanvrager kan voor de in artikel 16 onder b. en c. vermelde voorzieningen in aanmerking worden gebracht als:

het zelf uitvoeren van één of meer huishoudelijke taken onmogelijk is door ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) of de persoon problemen ondervindt door gedeeltelijke, gehele of dreigende uitval van de mantelzorg en er respectievelijk:

 - a. geen verwijzing kan plaatsvinden voor de werkzaamheden naar een algemene of collectieve voorziening;
 - b. geen huisgenoten beschikbaar en/of in staat zijn werkzaamheden over te nemen (gebruikelijke zorg, zie artikel 18)
 - c. de hulp bij het huishouden op grond van het inkomen van de aanvrager niet als algemeen gebruikelijk moet worden beschouwd (zie artikel 19)

Artikel 18. Gebruikelijke zorg

Een aanvrager komt niet in aanmerking voor hulp bij het huishouden als tot de leefeenheid waar deze persoon deel van uitmaakt één of meer huisgenoten behoren die beschikbaar en in staat zijn het huishoudelijke werk te verrichten.

Artikel 19. Algemeen gebruikelijk en hulp bij het huishouden

1. De aanvrager met een (gezamenlijk) netto inkomen van twee maal de op hem toepasselijke bijstandsnorm of hoger, komt niet in aanmerking voor hulp bij het huishouden tot drie uur per week. Met een dergelijk inkomen wordt het algemeen gebruikelijk verondersteld om deze hulp bij het huishouden van beperkte omvang zelf te regelen en betalen.
2. In afwijking van het eerste lid is tot drie uur hulp bij het huishouden per week niet algemeen gebruikelijk indien vanaf of in het aan de aanvraag voorafgaande kalenderjaar om een voorziening bedoeld in het eerste lid:
 - a. de aanvrager kan aantonen dat de kosten van de (afgewezen) noodzakelijke voorziening(en) als bedoeld in artikel 36 lid 2 en/ of artikel 40 samen meer (zullen) bedragen dan € 5.600,-; en
 - b. het (gezamenlijk) netto inkomen als bedoeld in het eerste lid verminderd met het verschil tussen de (gemaakte) kosten en € 5.600,- minder bedraagt dan twee maal de toepasselijke bijstandsnorm.
3. Voor de kosten als bedoeld in het tweede lid onder a geldt dat slechts een bedrag zoals dat van toepassing is bij de verlening van een persoonsgebonden budget voor de genoemde voorziening(en) wordt meegenomen bij de berekening van die kosten.

Artikel 20. De omvang van de individuele voorziening hulp bij het huishouden

1. De omvang van de hulp bij het huishouden wordt bepaald door de aard van de beperkingen, de gezinssituatie en de huisvestingsituatie van de persoon met beperkingen.
2. De omvang van de toe te kennen hulp bij het huishouden wordt uitgedrukt in uren en minuten per week.
3. De omvang wordt afgeleid van de ICF-classificatie en nader uitgewerkt in de beleidsregels.

Artikel 21. Hulp bij het huishouden in natura

De door het college gecontracteerde zorgaanbieders bieden aan de persoon die kiest voor zorg in natura, hulp bij huishoudelijke werkzaamheden en ondersteuning bij de organisatie van deze werkzaamheden. Ook een signaleringsfunctie is inbegrepen. De zorgaanbieder signaleert belangrijke veranderingen in de leefsituatie van de ontvanger van de hulp bij het huishouden.

Artikel 22. Persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden

Het persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden kent twee vormen:

- a. financiële vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid van de Wet op de loonbelasting 1964;
Hierbij gaat het altijd om een arbeidsovereenkomst voor doorgaans minder dan 4 dagen per week waarvoor door de aanvrager geen loonbelasting hoeft te worden afgedragen.
- b. persoonsgebonden budget hulp bij het huishouden
Hierbij gaat het om een overeenkomst met een niet door het college gecontracteerde zorgaanbieder danwel om een arbeidsovereenkomst voor doorgaans meer dan 4 dagen per week met volledige werkgeversverplichtingen waaronder afdracht loonbelasting.

Het bedrag per uur dat in de vorm van een financiële vergoeding danwel persoonsgebonden budget wordt verstrekt en de verantwoordingsregels, wordt vastgesteld en vastgelegd in het financieel besluit.

HOOFDSTUK 6 WOONVOORZIENINGEN

Artikel 23. De te bereiken resultaten ten aanzien van woonvoorzieningen

Het te bereiken resultaat ten aanzien van woonvoorzieningen bestaat uit: het normaal gebruik kunnen maken van de woning waar men over beschikt. Dit geldt ten aanzien van de woonkamer, slaapkamer(s), keuken en sanitaire ruimten. Met het oog op het normale gebruik van de woning kan een individuele voorziening worden getroffen ten aanzien van de bereikbaarheid, toegankelijkheid en bruikbaarheid van de woning.

Artikel 24. Vormen van woonvoorzieningen

De door het college, ter compensatie van beperkingen, te verstrekken woonvoorziening kan bestaan uit:

- a. verwijzing naar een algemene woonvoorziening;
- b. een woonvoorziening in natura;
- c. een persoonsgebonden budget te besteden aan een woonvoorziening;
- d. een financiële tegemoetkoming in de kosten van een woonvoorziening

Artikel 25. Aanspraak op woonvoorzieningen

1. Een aanvrager kan naar de in artikel 24, onder a. vermelde voorziening worden verwezen indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) een aanpassing aan de woning noodzakelijk maken en de algemene woonvoorziening dit snel en adequaat kan oplossen;
2. Een aanvrager kan voor de in artikel 24, onder b., c. en d. vermelde voorziening in aanmerking worden gebracht indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) een aanpassing aan de woning noodzakelijk maken en een algemene woonvoorziening niet aanwezig is of bruikbaar is en niet tot een snelle en adequate oplossing leidt;
3. De in lid 1 en 2 genoemde beperkingen moeten redelijkerwijs in een direct oorzakelijk verband staan met de bouwkundige of woontechnische staat van de woning zelf, waaronder begrepen de toegankelijkheid van de woning. Hierbij uiteraard wel de compensatieplicht in ogenschouw houdend.

Artikel 26. Algemeen gebruikelijke woonvoorzieningen

Eenvoudige kleine woonvoorzieningen zoals beugels, slipsafe, verhoogd toilet, douchekop met glijstang, thermostatische kranen worden voor iedereen als algemeen gebruikelijk beschouwd en komen niet voor vergoeding of verstrekking in het kader van de Wmo in aanmerking.

Het gaat hier om woonvoorzieningen die niet speciaal bedoeld zijn voor mensen met een beperking, dus ook door anderen gebruikt worden, algemeen voor iedereen verkrijgbaar zijn en niet – aanzienlijk – duurder zijn dan vergelijkbare producten.

Artikel 27. Soorten individuele woonvoorzieningen

De in artikel 24 onder b., c. en d. genoemde voorzieningen kunnen bestaan uit:

- a. een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten;
- b. een bouwkundige of woontechnische voorziening (woningaanpassing)
- c. een voorziening in natura niet bouwkundige of niet woontechnische woonvoorziening
- d. een ultraasruimte
- e. een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting en huurderiving gedurende maximaal 6 maanden

Artikel 28. Primaat van verhuizing

De volgende specifieke voorwaarden zijn van toepassing:

1. Een aanvrager kan voor de in artikel 27, onder a. en e. vermelde financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten of kosten van tijdelijke huisvesting en huur-

deriving in aanmerking komen wanneer aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) het normale gebruik van de woning belemmeren en niet op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie te voorzien was dat deze voorziening noodzakelijk zou zijn;

2. Een aanvrager kan voor een bouwkundige of woontechnische voorziening danwel niet bouwkundige of woontechnische woonvoorziening in natura als bedoeld in artikel 27 onder b. en c. in aanmerking komen wanneer blijkt dat verhuizing binnen een redelijke en/of medische aanvaardbare termijn (circa 6 maanden) niet mogelijk is of niet de goedkoopst compenserende voorziening is. De noodzakelijke aanpassingskosten van de huidige woning moeten worden afgewogen tegen de vergoeding voor verhuizing en inrichting vermeerderd met de eventuele aanpassingskosten van de nieuwe (huur)woning.
3. Van het primaat van de verhuizing als bedoeld in lid 2 wordt afgeweken indien de noodzakelijke aanpassingskosten beneden € 7500,- liggen.
4. Een aanvrager die in aanmerking komt voor het primaat van verhuizen, maar besluit om niet te willen verhuizen en op eigen kosten zijn woning aan te passen, kan voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komen die gelijk is aan het bedrag van de financiële tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten als genoemd in artikel 27 onder a.
5. Een aanvrager kan voor de in artikel 27 onder d. vermelde voorziening in aanmerking worden gebracht wanneer sprake is van een op basis van aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) aanwezige gedragsstoornis met ernstig ontremd gedrag tot gevolg, waarbij alleen het zich kunnen afzonderen kan leiden tot een situatie waarin deze persoon tot rust kan komen.

Artikel 29. Uitsluitingen

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn niet van toepassing op:

- a. het treffen van voorzieningen aan hotels/pensions, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede woningen, vakantiewoningen, recreatiewoningen en bij kamerverhuur;
- b. het treffen van voorzieningen in AWBZ-instellingen, specifiek op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten dan wel voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden.

Artikel 30. Hoofdverblijf

1. Een woonvoorziening wordt slechts verleend indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen.
2. In afwijking van het gestelde in het eerste lid kan een woonvoorziening getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woning indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling.
3. De aanvraag voor het bezoekbaar maken wordt ingediend in de gemeente waar de aan te passen woning staat.
4. De woonvoorziening betreft slechts het bezoekbaar maken van de in het tweede lid bedoelde woning met een in het financieel besluit vast te leggen maximumbedrag.
5. Onder bezoekbaar maken wordt uitsluitend verstaan het middels een woonvoorziening bewerkstelligen dat de aanvrager toegang heeft tot de woning, de woonkamer en een toilet kan bereiken.

Artikel 31. Beperkingen

De aanvraag voor een woonvoorziening als bedoeld in dit hoofdstuk wordt geweigerd indien:

- a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van belemmeringen bij het normale gebruik van de woning ten gevolge van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) geen aanleiding bestond en er geen andere belangrijke reden aanwezig was;

- b. de aanvrager niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment beschikbare meest geschikte woning, tenzij daarvoor tevoren schriftelijk toestemming is verleend door het college;
- c. deze betrekking heeft op voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten anders dan automatische deuropeners, hellingbanen en extra trapleuningen;
- d. deze aangevraagd wordt op een moment dat op basis van leeftijd, gezinssituatie of woonsituatie te voorzien was dat deze voorziening noodzakelijk zou zijn en er geen sprake is van een onverwacht optredende noodzaak;
- e. de aanvrager die voor het eerst zelfstandig gaat wonen komt niet in aanmerking voor een verhuiskostenvergoeding;
- f. verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is om het gehele jaar door bewoond te worden;
- g. verhuisd is naar een AWBZ-instelling of een andere instelling gericht op het verstrekken van zorg;
- h. er in de verlaten woonruimte geen problemen met het normale gebruik van de woning zijn ondervonden;
- i. de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
- j. voor zover de aangevraagde voorzieningen betrekking hebben op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw.

HOOFDSTUK 7 VERPLAATSEN MET EEN VERVOERMIDDEL

Artikel 32. De te bereiken resultaten van het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel

De te bereiken resultaten ten aanzien van het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel bestaan uit:

- a. het kunnen doen van de dagelijkse boodschappen
- b. het kunnen bezoeken van familie, kennissen en het doen van gewenste recreatieve, maatschappelijke of religieuze activiteiten binnen de directe woon- en leefomgeving

Artikel 33. Vormen van vervoersvoorzieningen

De door het college, ter compensatie van beperkingen bij het zich lokaal verplaatsen te verstrekken voorziening kan bestaan uit:

- a. een algemene voorziening waaronder een collectieve vervoersvoorziening zoals het regiotaxivervoer of een aanwezige en bruikbare scootmobielpool;
- b. een vervoersvoorziening in natura;
- c. een persoonsgebonden budget te besteden aan een vervoersvoorziening

Artikel 34. Soorten vervoersvoorzieningen

1. De in artikel 33 genoemde voorzieningen kunnen bestaan uit:

1. een collectieve vervoersvoorziening (regiotaxivervoer en individueel taxivervoer), zoals nader geregeld in het financieel besluit.
 2. een voorziening in natura in de vorm van:
 1. een bruikleenauto
 2. een scootmobiel
 3. een ander vervoermiddel
 4. een aanpassing aan een onder 1, 2 of 3 genoemde voorziening
 3. een persoonsgebonden budget voor de kosten van:
 5. aanpassing van een eigen auto
 6. aanschaf en gebruik van een ander vervoermiddel
 4. een persoonsgebonden budget voor het aanschaffen van een scootmobiel of een ander vervoermiddel.
 5. een financiële tegemoetkoming voor:
 7. gebruik van een bruikleenauto
 8. gebruik van een eigen auto
2. In het financieel besluit worden nadere regels en de hoogte van de financiële bedragen vastgesteld als bedoeld in het vorige lid.

Artikel 35. Aanspraak op een voorziening / primaat van het collectief (regiotaxi)vervoer

1. Een aanvrager kan voor de in artikel 34 onder a. genoemde regiotaxivoorziening in aanmerking komen indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem):
 - a. het gebruik van het openbaar vervoer of
 - b. het bereik van het openbaar vervoer onmogelijk makenIndien de aanvrager om medische redenen ook niet van de regiotaxi gebruik kan maken, is individueel taxi/rolstoelvervoer van toepassing.
Zowel het regio(deel)taxivervoer als het individueel taxi/rolstoelvervoer zijn bedoeld voor het verplaatsen over de langere afstand binnen de directe woon-en leefomgeving en worden nader geregeld in het financieel besluit.
2. Er geldt het primaat van het collectief vervoer. Dat wil zeggen dat een aanvrager pas in aanmerking komt voor een financiële tegemoetkoming gebruik eigen auto, bruikleenauto, persoonsgebonden budget aanpassing eigen auto of bruikleenauto of ander vervoermiddel in natura (zie artikel 34 eerste lid onder b., c., d. of e) wanneer aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psycho-

sociaal probleem) het gebruik van het regiotalisysteem danwel het individueel taxi/rolstoelvervoersysteem als bedoeld in artikel 34, onder a. onmogelijk maken.

3. In aanvulling op het gebruik van collectief vervoer (regiotaxi danwel individueel taxi-vervoer) kan een scootmobiel of een ander vervoermiddel (zie artikel 34 eerste lid onder b sub 2 en 3) voor het verplaatsen over korte afstand rond de woning worden verstrekt wanneer aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) bij de aanvrager hier aanleiding toe geven.

Artikel 36. Algemeen gebruikelijk en vervoersvoorzieningen

1. De aanvrager met een (gezamenlijk) netto inkomen van 1 ½ maal de op hem toepasselijke bijstandsnorm of hoger, komt niet in aanmerking om tegen het gereduceerde Wmo-tarief met de regiotaxi of het individueel Wmo taxivervoer te reizen.
Met een dergelijk inkomen wordt het algemeen gebruikelijk verondersteld het vrije reizigerstarief van de regiotaxi danwel het gebruik van een eigen auto te kunnen betalen.
2. De aanvrager met een (gezamenlijk) netto inkomen van twee maal de op hem toepasselijke bijstandsnorm of hoger, komt niet in aanmerking voor een scootmobiel of andere aanvullende vervoersvoorziening voor het verplaatsen over korte afstand rond de woning. Met een dergelijk inkomen wordt het algemeen gebruikelijk verondersteld om bovenstaande vervoersvoorzieningen zelf te regelen en betalen.
3. In afwijking van het tweede lid is een scootmobiel of andere aanvullende vervoersvoorziening voor het verplaatsen over korte afstand rond de woning niet algemeen gebruikelijk indien vanaf of in het aan de aanvraag voorafgaande kalenderjaar om een voorziening bedoeld in het tweede lid:
 - a. de aanvrager kan aantonen dat de kosten van de (afgewezen) noodzakelijke voorziening(en) als bedoeld in artikel 19 lid 1 en/ of artikel 40 meer (zullen) bedragen dan € 3.550,- per kalenderjaar; en
 - b. geen gebruikelijke zorg als bedoeld in artikel 18 kan worden aangenomen; en
 - c. het (gezamenlijke) netto inkomen als bedoeld in het eerste lid verminderd met het verschil tussen de (gemaakte) kosten en € 3.550,- minder bedraagt dan twee maal de toepasselijke bijstandsnorm.
4. Voor de kosten als bedoeld in het derde lid onder a geldt dat slechts een bedrag zoals dat van toepassing is bij de verlening van een persoonsgebonden budget voor de genoemde voorziening(en) wordt meegenomen bij de berekening van die kosten.

Artikel 37. Inkomensgrenzen financiële tegemoetkomingen vervoersvoorzieningen

De inkomensgrens voor de financiële tegemoetkomingen gebruik rolstoeltaxi, gebruik eigen auto, gebruik bruikleenauto ligt op 1 ½ maal de voor de aanvrager toepasselijke bijstandsnorm;

De voorwaarden en hoogte van bovengenoemde financiële tegemoetkomingen voor vervoer worden door het college vastgesteld en vastgelegd in het financieel besluit.

HOOFDSTUK 8 VERPLAATSEN IN EN ROND DE WONING

Artikel 38. De te bereiken resultaten van het zich verplaatsen in en om de woning

De te bereiken resultaten van het zich verplaatsen in en om de woning zijn het in staat zijn de woonkamer, de slaapkamer(s), het toilet en de douche, de berging, de tuin of het balkon te kunnen bereiken en er zich zodanig kunnen redden dat normaal functioneren mogelijk is. Met het oog op het verplaatsen in en om de woning kan een rolstoelvoorziening voor dagelijks zittend gebruik worden getroffen wanneer het rijden de primaire functie is.

Artikel 39. Vormen van rolstoelvoorzieningen

De door het college, ter compensatie van beperkingen bij het verplaatsen in en om de woning, dan wel voor sportbeoefening te verstrekken rolstoelvoorziening kan bestaan uit:

- a. een rolstoelvoorziening in natura
- b. een persoonsgebonden budget, te besteden aan een rolstoelvoorziening
- c. een financiële tegemoetkoming voor een sporthulpmiddel of een sportrolstoelvoorziening

Artikel 40. Algemeen gebruikelijk en transportrolstoel

De aanvrager met een (gezamenlijk) netto inkomen van 2 maal de voor hem toepasselijke bijstandsnorm, komt niet in aanmerking voor een transportrolstoel. Met een dergelijk inkomen wordt het algemeen gebruikelijk verondersteld om deze relatief goedkope transportrolstoel zelf te regelen en betalen.

Notabene: Indien een transportrolstoel door de aanvrager wordt aangewend voor incidenteel en kortdurend gebruik bestaat er geen compensatieplicht tot (individuele) verstrekking) door de gemeente. Vaak zijn in gebouwen of winkelcentra deze transportrolstoelen of kunnen deze collectief worden opgezet.

Artikel 41. Aanspraak op een rolstoelvoorziening

1. Een aanvrager kan voor de in artikel 39, onder a. en b. vermelde voorziening in aanmerking komen indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maken en hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de AWBZ of een andere wettelijke regeling geen adequate oplossing bieden;
2. a. een aanvrager kan voor de in artikel 39, onder c, vermelde financiële tegemoetkoming in aanmerking worden gebracht, indien aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek (inclusief chronisch psychisch of psychosociaal probleem) het sporten zonder sportrolstoel of sporthulpmiddel onmogelijk maken.
b. de financiële tegemoetkoming wordt verstrekt, indien de sport wordt beoefend in verenigingsverband of als individuele sport.
c. Op de financiële tegemoetkoming zijn de bepalingen in het financieel besluit over sportrolstoelen overeenkomstig van toepassing
3. Een persoon die verblijft in een op grond van artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen erkende instelling komt uitsluitend voor een rolstoel in aanmerking indien hij geen recht heeft op een rolstoel, verstrekt op grond van de AWBZ.

HOOFDSTUK 9 PROCEDUREBEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES EN BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Artikel 42. Beslistermijn

1. De termijn waarbinnen een besluit genomen moet worden bedraagt voor de individuele voorzieningen hulp bij het huishouden, woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelvoorzieningen maximaal 8 weken;
2. Een uitzondering is van toepassing als het gaat om complexe woningaanpassingen of rolstoelvoorzieningen waarvoor bouwkundige offertes danwel meerdere passingen noodzakelijk zijn. De beslistermijn bedraagt dan circa 12 weken.

Artikel 43. Inlichtingen en onderzoek

1. Een aanvrager is verplicht aan het college of de door het college aangewezen adviesinstantie die gegevens te verschaffen of te doen verschaffen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de aanvraag.
2. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor de beoordeling van het recht op een aangevraagde voorziening, degene door wie een aanvraag is ingediend of bij gebruikelijke zorg diens relevante huisgenoten:
 - a. op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem te ondervragen;
 - b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door één of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen ondervragen en/of onderzoeken.

Artikel 44. Extern advies

1. Het college vraagt een door hem aangewezen externe instantie advies indien:
 - a. Het onduidelijk is wat de aard van de problemen is en welke prognose er bestaat;
 - b. De aanvraag om medische redenen wordt afgewezen
 - c. Het college dat overigens gewenst vindt
2. Bij de advisering wordt door de adviseur gebruik gemaakt van de systematiek zoals neergelegd in de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments, de zogenaamde ICF-classificatie.

Artikel 45. Wijzigingen in de situatie

Degene aan wie krachtens deze verordening een voorziening is verstrekt, is verplicht aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op een voorziening.

Artikel 46. Intrekking van een voorziening

1. *Intrekken voorziening*

Het college kan een besluit, genomen op grond van deze verordening, geheel of gedeeltelijk intrekken indien:

 - a. niet of niet meer is of wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld bij of krachtens deze verordening;
 - b. beschikt is op grond van gegevens waarvan gebleken is dat die gegevens zodanig onjuist waren dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen.
2. *Intrekken van persoonsgebonden budget/financiële tegemoetkoming*

Een besluit tot verlening van een financiële tegemoetkoming of een persoonsgebonden budget kan geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken indien blijkt dat de tegemoetkoming of het budget bij de controle niet is aangewend voor de bekostiging en doel waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 47. Terugvordering

1. *Terugvordering van voorziening in natura*

In geval het recht op een eigendom verstrekte voorziening is ingetrokken kan deze voorziening worden teruggevorderd indien de voorziening is verleend op basis van onjuiste of onvolledige gegevens.

2. In geval het recht op een in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken kan deze voorziening worden teruggehaald indien de voorziening is verleend op basis van onjuiste of onvolledige gegevens.

3. *Terugvordering van een persoonsgebonden budget of financiële tegemoetkoming*

Ingeval het recht op een voorziening is ingetrokken kan op basis daarvan een reeds uitbetaalde financiële tegemoetkoming of persoonsgebonden budget worden teruggevorderd. De wijze waarop de terugvordering geïnd wordt, kan verrekening zijn.

De hoogte van het periodieke bedrag van verrekening moet in redelijke verhouding staan tot de uit te kunnen voeren compensatieplicht.

HOOFDSTUK 10 SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 48. Besluit en Beleidsregels

Het college kan een financieel besluit en beleidsregels vaststellen. Hierin neemt het nadere regels op over de uitvoering van deze verordening, over de omvang van de (financiële) verstrekkingen en over de omvang van de eigen bijdrage.

Artikel 49. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de persoon met beperkingen of de woningeigenaar afwijken van hetgeen bij of krachtens deze verordening is bepaald, indien strikte toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 50. Onvoorziene gevallen

In gevallen, die betrekking hebben op de uitvoering van deze verordening, maar waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college, voor zover dit mogelijk is binnen de door de verordening aangegeven grenzen.

Artikel 51. Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en het op deze verordening berustende financieel besluit geldende bedragen verhogen of verlagen aan de hand van de prijsindex van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

Artikel 52. Evaluatie

Jaarlijks, vóór 1 juli stelt het college een evaluatiejaarverslag op in de vorm van een raadsinformatiebrief. In het evaluatieverslag wordt een inhoudelijke en financiële analyse opgemaakt en is er nadrukkelijk aandacht voor klanttevredenheid.

Artikel 53. Intrekking bestaande verordening

Met de inwerkingtreding van deze verordening wordt de Verordening individuele verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch 2010 ingetrokken.

Artikel 54. Citeerartikel

Deze verordening wordt aangehaald als "Verordening individuele verstrekkingen Wmo gemeente 's-Hertogenbosch 2012".

Artikel 55. Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2012.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente 's-Hertogenbosch op 5 juli 2011.

De griffier,

De voorzitter,

drs. A. van der Jagt

Mr. dr. A.G.J.M Rombouts